

ikke fraskrive os Noget i den Henseende, og derfor er Minoritetens Forslag stillet.

Det, der ibrigt bragte mig til at begjære Ordet, var den Uoverensstemmelse, der findes mellem den Maade, hvorpaa jeg betragter dette Forhold, og den Maade, hvorpaa det betragtes af de fleste andre Medlemmer, og jeg troer af alle dem, der hidtil have yttret sig. For mig har den 2den October aldeles ikke gjort nogen Begrænsning med Hensyn til det Spørgsmaal, som her foreligger; for mig er Finantsloven en Lov som alle andre Love. Forsatningsloven af 2den October ophævede ikke nogen Lov, den ophævede altsaa heller ikke Finantsloven, men den gjorde kun den Forskiel, at vi med Hensyn til visse Dele af denne Lov ophørte at have en Tillægsbevillingsmyndighed, som derimod overdroges til en Anden, saaledes at de Tillægsbevillinger, der udgik fra Rigsraadet, hæftede sig til denne Lov, thi Tillægsbevillinger ere en Deel af Loven; de skulle respecteres af Statsrevisionen, men Statsrevisionen for et vist Finantsaar er efter vor Grundlov indvoteret tilligemed Finantsloven og fra dens Begyndelse til dens Ende; vi ansatte Revisorerne ved Finantslovens Begyndelse, de blive ved at følge den til Enden, og det, at der imidlertid indtræder en legal Udvikling, hvor til vi give vor Consens, kan ikke afbryde denne hele Udviklingskræfte. Fordi vi have afbrudt den engang voterede, lovbestemte, constitutionelle Udviklingskræfte, kan man ikke sige, at vi mere have villet gjøre et Brud med Hensyn til denne Lov end med Hensyn til alle andre Love, og enten maa man sige, at efter den 2den October galdt de øvrige Love her i Landet kun tilfældigvis, fordi man vilde have dem, eller ogsaa maa man indrømme, at Finantsloven har den samme fulde Gyldighed som andre Love. Derfor troer jeg, at det er en Forsømmelse, en Overtrædelse af Regjeringen, at det ikke har forelagt det bestaaende Statsrevisorat, der havde sin Bemyndigelse fra 1ste April 1855, da Finantsloven traadte i Kraft, det hele Aars Statsregnskab, men det havde igjen været en Feil af Statsrevisorerne, om de ikke havde erkjendt de Bestemmelser, der efter den 2den October vare udgaaede fra Rigsraadet, i Genhold til de Gjenstande, som forelaae der for

ligesaa gyldige som de, der vare udgaaede fra Rigsdagen. Dette er min Betragtningssmaade, som jeg har gjort gjældende fra det første Dieblif, og som, constitutionelt og sikkert fastholdt, er en simpel og reen Regel, der ogsaa vil gjøre det meget let at komme til Forsølgelse for det rette Forum. Saasnart man derimod tænker paa at dele denne Lov anderledes end alle andre Love, saa staaer man fast, saa kan man ikke røre sig, saa er man udenfor det juridiske Gebet. Vi kunne lade være at bruge dette Forbehold, men enten er vor hele Tilstand fuldkommen illegal, enten ere alle Love, som ikke ere voterede af Rigsraadet, ikke mere bestaaende, eller ogsaa bestod Finantsloven, der har 1 Aars Varighed, ligesaa godt efter som før den 2den October i sit fulde Omfang.

Fischer: Jeg kan ikke unblade at bringe den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) min Tak for den Varme, hvormed han nylig indskærpede Nødvendigheden af at overholde Finantslovens og Grundlovens Bestemmelser med Hensyn til finantstale Sager; jeg tilstaaer, at disse Uttringer just i dette Dieblif vare dobbelt velgjørende for mig, og jeg troer at handle fuldkommen efter den ærede Rigsdagsmands Ønske, naar jeg giver disse hans Uttringer et Par Timers tilbagevirkende Kraft.

Med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal kan jeg i det Hele slutte mig til den sidste ærede Taler. Det vil naturligtvis være umuligt at dele Revisionen af Statsregnskabet i 2 Dele, nemlig først i Tidrummet fra 1ste April til 2den October og dernæst det efterfølgende Tidrum af Finantsaaret. Revisionen af et Regnskab maa betragtes som et Hele, ellers er det en complet Umulighed. Det, som den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (Hage) henvisste os til, troer jeg ikke har den Betydning, som han vilde lægge dert. Han ophyste nemlig, at der indeholdes i Forsatningen af 2den October en constitutionel Ansvarlighed for Føllesstatens Ministre ligeoverfor Rigsraadet, og dette er fuldkommen sandt, hvad ogsaa den S, han oplæste, tydelig viser, men den ærede Rigsdagsmand oversaae, at Spørgsmaalet derefter bliver, over hvilket